

Til

Udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Pressemeddelelse vedr. rådsmøde UDVIKLINGSSAMARBEJDE den 31. maj 2001

Dette rådsmøde 2352 (8855/01 Presse 191) blev behandlet af Europaudvalget på mødet den 23. maj 2001. Dansk delegationsleder: Minister for udviklingsbistand Anita Bay BUNDEGAARD

B-dagsordenspunkter til behandling på ministermødet, bl.a.:

EN MERE EFFEKTIV EF-UDVIKLINGSBISTAND: IMPLEMENTERING AF EF'S UDVIKLINGSPOLITIK *

En mere effektiv EF-udviklingspolitik - Formandskabets konklusioner: Det er absolut nødvendigt, at vi i højere grad centrerer os om resultatorientering, idet vi til stadighed skal have de internationale udviklingsmål in mente. Kløften mellem forpligtelser og udbetalinger skal indsnævres.

Handlingsprogram: EF's udviklingspolitik: Kommissionen forelagde et ajourført handlingsprogram for Rådet med oplysninger om indsatsen inden for hvert hovedområde eller emne, der er taget op som led i EF's udviklingspolitik, og med en redegørelse for de forventede resultater samt en vejledende tidsplan. *

Beretning fra Revisionsretten om bistand til tredjelande - Rådets konklusioner: fokuserer på, om Kommissionens systemer og procedurer i forbindelse med landeprogrammering, projektforberejdelse og vurdering samt delegationernes forvaltning af bistanden er hensigtsmæssige og fungerer effektivt

Opfølgning af EF's udviklingspolitik - Rådets konklusioner: Rådet har vedtaget konklusioner om forbedring af effektiviteten i EU's indsats udadtil, herunder om, at der fra 2001 ved hvert års begyndelse skal afholdes en orienterende drøftelse om effektiviteten af EU's indsats udadtil *

Transport og bæredygtig udvikling - Rådets resolution: Effektive transportsystemer i by- og landområder er en afgørende faktor i fattigdomsbekæmpelse gennem økonomisk og social udvikling og adgang til sociale basisydelser. Rådet hilser derfor med tilfredshed Kommissionens meddelelse om fremme af bæredygtig transport i forbindelse med udviklingssamarbejdet *

Strategi for integration af miljøhensyn i udviklingspolitikken til fremme af bæredygtig udvikling - Rådets konklusioner: Rådet understreger betydningen af, at miljøhensyn integreres i definitionen af og gennemførelsen af alle EF's politikker og aktioner inden for økonomisk samarbejde og udviklingssamarbejde i overensstemmelse med EF-traktaten

Forberedelse af verdenskonferencen om bæredygtig udvikling (Johannesburg 2002) - Konklusioner vedrørende proceduren: Rådet understreger, at aktiv deltagelse fra Fællesskabets og medlemsstaternes side og snævert samarbejde mellem dem vil sætte fokus på konferencens betydning og bidrage til et vellykket resultat.

Etablering af et effektivt partnerskab med De Forenede Nationer inden for udvikling og humanitære anliggender - Rådets konklusioner: der er behov for en forbedret dialog og et tættere samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab (EF) og de øvrige aktører, der er involveret i udviklingssamarbejde.

Sammenhæng: Der skal gøres en indsats for at sikre, at der ved udarbejdelsen og gennemførelsen af andre politikker med indvirkning på udviklingslandene tages hensyn til målene for Fællesskabets udviklingspolitik

Bistand til valghandlinger og valgovervågning: Ægte valg er et væsentligt led i demokratiseringsprocessen. De forudsætter, at en lang række menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder kan udøves fuldt ud. Derfor gives EU-bistand til valghandlinger og valgovervågning (KOM(2000) 191 endelig), der har til formål at bidrage til en sammenhængende ramme for EU's politik på dette område *

KONFLIKTFOREBYGGELSE OG UDVIKLING *

Konfliktforebyggelse og udvikling - Formandskabets konklusioner: Udviklingsprogrammer kan bidrage til konfliktforebyggelse ved at give mulighed for at analysere de strukturbestemte årsager til konflikt og manglende stabilitet og det langsigtede behov for udviklingssamarbejde og prioriteringen heraf.

Konfliktforebyggelse - Rådets konklusioner med hensyn til proceduren: fattigdom er et problem med mange aspekter, og hvori der blev opfordret til systematisk at være opmærksom på konfliktforebyggelse og krisestyring *

Sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling (LRRD) - Rådets konklusioner: Ved sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling skal der tages hensyn til den brede økonomiske, sociale og politiske kontekst samt behov for en større grad af beredskab, så det sikres, at de relevante aktører involveres, og at der identificeres en passende blanding af støtteaktiviteter i tide i konflikt- eller krisesituationer. *

Global sundhedsfond - Fælles erklæring: Rådet og Kommissionen noterer sig med bekymring de menneskelige lidelser, som HIV/AIDS og andre overførbare sygdomme medfører, og disses katastrofale følger for den økonomiske og sociale udvikling og dermed også for bestræbelserne på at nedbringe fattigdommen.

Aktion mod personelminer - Rådets fælles holdning: Rådet vedtog en fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktion mod personelminer i udviklingslande.

EVENTUELT *

Fælles udvikling: Kommissionen oplyste i den forbindelse, at det, den prioriterer højest, er at gøre EU's udviklingsbistand mere effektiv og dermed tage direkte fat på de grundlæggende årsager til fattigdom, og at den ikke overvejer nye undersøgelser om spørgsmålet om fælles udvikling. 34

Ratificering af AVS-EU-partnerskabsaftalen undertegnet i Cotonou: Rådet agter at fremlægge en "resultattavle" over samtlige signatarstaters fremskridt

Information og kommunikationsteknologi (IKT): Kommissionen er ved at udarbejde en meddelelse om følgerne af IKT samt den risiko for marginalisering, den kan indebære for udviklingslandene

A-dagsordenspunkter færdigforhandlet af COREPER inden ministermødet. bl.a.:

UDVIKLINGSSAMARBEJDE

Fjerde partskonference under De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af ørkendannelse (COP.4): vedtagelsen af femte regionale gennemførelsesbilag for Central- og Østeuropa (bilag V) som en ændring til konventionen om bekæmpelse af ørkendannelse *

HANDEL MED TREDJELANDE

Forlængelse af den internationale kakaooverenskomst fra 1993: Fællesskabet ad referendum og principielt går ind for at forlænge den nuværende internationale kakaooverenskomst, der udløber den 30. september 2001, med to år. *

ENERGI

"Energy Star-programmet": Udkast til at indføre et frivilligt energimærkningsprogram i Fællesskabet *

ANTIDUMPING

Tekstureret garn af endeløse polyesterfibre (Indonesien, Thailand): Rådet ændrede forordning (EF) nr. 2160/96 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre *

Ikke-hemmelige erklæringer vedr. A-dagsordenspunkter (vedlagt bagest):

Ingen.

Henvisning til A-dagsordenspunkter vedr. UDVIKLINGSSAMARBEJDE behandlet på andre rådsmøder siden det foregående UDVIKLINGSSAMARBEJDE sministerrådsmøde den 10 November 2000:

Rio + 10

Bruxelles, den 6. 2001

Med venlig hilsen

Morten Knudsen

Press Release: Brussels (31-05-2001) - Press: 191 - Nr: 8855/01

8855/01 (Presse 191)
(OR. en)

PRESSEMEDDELELSE

Vedr.:

2352. samling i Rådet

- UDVIKLINGSSAMARBEJDE -

den 31. maj 2001 i Bruxelles

Formand: **Maj-Inger KLINGVALL**, minister,
Udenrigsministeriet, med ansvar for bistand og
migration

-

INDHOLD

DELTAGERE 4*

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT

EN MERE EFFEKTIV EF-UDVIKLINGSBISTAND: IMPLEMENTERING AF EF'S UDVIKLINGSPOLITIK *

En mere effektiv EF-udviklingspolitik - Formandskabets konklusioner

Handlingsprogram: EF's udviklingspolitik *

Beretning fra Revisionsretten om bistand til tredjelande - Rådets konklusioner

Opfølgning af EF's udviklingspolitik - Rådets konklusioner *

Transport og bæredygtig udvikling - Rådets resolution *

Strategi for integration af miljøhensyn i udviklingspolitikken til fremme af bæredygtig udvikling - Rådets konklusioner

Forberedelse af verdenskonferencen om bæredygtig udvikling (Johannesburg 2002) - Konklusioner vedrørende proceduren

Etablering af et effektivt partnerskab med De Forenede Nationer inden for udvikling og humanitære anliggender - Rådets konklusioner

Sammenhæng

Bistand til valghandlinger og valgovervågning [*](#)

KONFLIKTFOREBYGGELSE OG UDVIKLING [*](#)

Konfliktforebyggelse og udvikling - Formandskabets konklusioner

Konfliktforebyggelse - Rådets konklusioner med hensyn til proceduren [*](#)

Sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling (LRRD) - Rådets konklusioner [*](#)

Global sundhedsfond - Fælles erklæring

Aktion mod personelminer - Rådets fælles holdning

EVENTUELT [*](#)

Fælles udvikling 34

Ratificering af AVS-EU-partnerskabsaftalen undertegnet i Cotonou

Information og kommunikationsteknologi (IKT)

PUNKTER GODKENDT UDEN DEBAT

UDVIKLINGSSAMARBEJDE

Fjerde partskonference under De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af ørkendannelse (COP.4) [*](#)

HANDEL MED TREDJELANDE

Forlængelse af den internationale kakaooverenskomst fra 1993 [*](#)

ENERGI

"Energy Star-programmet" [*](#)

ANTIDUMPING

Tekstureret garn af endeløse polyesterfibre (Indonesien, Thailand) [*](#)

Yderligere oplysninger: tlf. 02/285 87 04 eller 02/285 63 49.

DELTAGERE

Medlemsstaternes regeringer og Europa-Kommissionen var repræsenteret således:

Belgien:

Eddy BOUTMANS

Statssekretær for udviklingssamarbejde under
udenrigsministeren

<u>Danmark:</u> Anita Bay BUNDEGAARD	Minister for udviklingsbistand
<u>Tyskland:</u> M. HOFMANN	Generaldirektør i Forbundsministeriet for Økonomisk Samarbejde og Udvikling
<u>Grækenland:</u> Dimitrios RALLIS	Stedfortrædende fast repræsentant
<u>Spanien:</u> Miguel Angel CORTÉS MARTÍN	Statssekretær for internationalt samarbejde og for Latinamerika
<u>Frankrig:</u> Charles JOSSELIN	Statssekretær under udenrigsministeren, med ansvar for udviklingssamarbejde og frankofone spørgsmål
<u>Irland:</u> Liz O'DONNELL	viceminister, Udenrigsministeriet, med særligt ansvar for udviklingsbistand og menneskerettigheder
<u>Italien:</u> Rino SERRI	Statssekretær for udenrigsspørgsmål
<u>Luxembourg:</u> Charles GOERENS	Minister for udviklingssamarbejde, humanitær bistand og forsvar samt miljøminister
<u>Nederlandene:</u> Eveline HERFKENS	Minister for udviklingssamarbejde
<u>Østrig:</u> Georg LENNKH	Generaldirektør for udvikling i Forbundsudenrigsministeriet
<u>Portugal:</u> Vasco VALENTE	Fast repræsentant
<u>Finland:</u> Satu HASSI	Miljøminister
<u>Sverige:</u> Maj-Inger KLINGVALL Gun-Britt ANDERSSON	Minister, udenrigsministeriet, med ansvar for bistand og migration Statssekretær i udenrigsministeriet med ansvar for bistand og immigration
<u>Det Forenede Kongerige:</u> Nigel SHEINWALD	Fast repræsentant
	* * *
<u>Kommissionen:</u> Poul NIELSON	Medlem

-

**EN MERE EFFEKTIV EF-UDVIKLINGSBISTAND:
IMPLEMENTERING AF EF'S UDVIKLINGSPOLITIK**

En mere effektiv EF-udviklingspolitik - Formandskabets konklusioner

"Efter drøftelsen om en mere effektiv EF-udviklingsbistand konkluderede formandskabet, at Rådet havde noteret sig følgende:

EU spiller en vigtig rolle i forbindelse med virkeliggørelsen af de internationale udviklingsmål, og forventningerne er store. Vi bevæger os nu i den rigtige retning for at kunne yde et væsentligt bidrag.

Vi har et godt grundlag i såvel Rådets og Kommissionens fælles erklæring om udviklingspolitikken som reformerne. Vi ser med tilfredshed på de foranstaltninger, Kommissionen har truffet, og de fremskridt, der er gjort.

Der forestår imidlertid fortsat en række opgaver: vi skal sætte fokus på resultater, hvor vi skal påvise bistandens virkning på fattigdomsbekæmpelsen. Det er absolut nødvendigt, at vi i højere grad centrerer os om resultatorientering, idet vi til stadighed skal have de internationale udviklingsmål in mente. Kløften mellem forpligtelser og udbetalinger skal indsnævres.

En sammenhængende indsats er vigtig med henblik på at opfylde udviklingsmålene.

Tilstedeværelse i "marken" skal fortsættes energisk med en passende menneskelig ressourcekapacitet og beslutningsmyndighed.

Samarbejdet og samordningen i EU og med andre donorer skal udbygges på grundlag af partnerskaber og nationale planer, så som fattigdomsbekæmpelsesstrategier og sektorprogrammer.

Allokeringen af ressourcer til fattigdomsbekæmpelse skal opprioriteres.

Der opnås størst synlighed, når der kan påvises positive resultater. Vi skal styrke Unionens troværdighed, som i høj grad er et spørgsmål om kvalitet og effektivitet.

Indikatorerne i årsberetningen bør:

– evaluere virkningen af EF-bistanden til internationale udviklingsmål og den overordnede målsætning om fattigdomsbekæmpelse,

angive, hvor kvaliteten og effektiviteten af EF's udviklingsbistand er blevet højnet, herunder også integration af horisontale spørgsmål og kohærensaspekter,

efter en resultatbaseret fremgangsmåde vise, hvordan kløften mellem forpligtelser og udbetaling indsnævres, og

redegøre for de fremskridt, der er gjort med hensyn til fremme af fattigdomsbekæmpelse i ressourceallokeringen."

Handlingsprogram: EF's udviklingspolitik

Kommissionen forelagde et ajourført handlingsprogram for Rådet med oplysninger om indsatsen inden for hvert hovedområde eller emne, der er taget op som led i EF's udviklingspolitik, og med en redegørelse for de forventede resultater samt en vejledende tidsplan. Dette dokument, der er omhandlet i konklusionerne om opfølgning af udviklingspolitikken, vil regelmæssigt blive taget op til fornyet overvejelse og ændret af Kommissionens tjenestegrene, og det er hensigten, at det skal blive et referencedokument for den årlige gennemgang af de fremskridt, der er sket, og et informations- og forvaltningsredskab, som giver et samlet overblik over Kommissionens indsats på udviklingsområdet.

Beretning fra Revisionsretten om bistand til tredjelande - Rådets konklusioner

"Rådet:

1. ser med tilfredshed på Revisionsrettens beretning, som fokuserer på, om Kommissionens systemer og procedurer i forbindelse med landeprogrammering, projektforberejdelse og vurdering samt delegationernes forvaltning af bistanden er hensigtsmæssige og fungerer effektivt
2. noterer sig og tilslutter sig beretningens konklusioner og henstillinger og er enig i, at der er gjort fremskridt, men at der stadig er behov for forbedring og for at fokusere på bistandens kvalitet
3. noterer sig, at ingen af de i beretningen behandlede spørgsmål er nye, og henviser til sine konklusioner fra maj 1999 om den samlede evaluering af EF's bistand
4. ser med tilfredshed på de skridt, som Kommissionen har taget eller agter at tage til opfølgning heraf – navnlig reformen af forvaltningen af bistanden til tredjelande. Disse skridt omfatter bl.a.:

oprettelsen af EuropeAid-samarbejdskontoret for at tage fat på de problemer, der skyldes opsplitningen af projektcyklussen

oprettelsen af en tværtjenstlig kvalitetsstøttegruppe med henblik på at forbedre landestrategiernes kvalitet

harmonisering af strategidokumenternes udformning og indhold i de forskellige områder samt større involvering af partnerlandene, medlemsstaterne og andre donorer i landestrategiprocesen

en omfattende uddelegering af ansvar og ressourcer til delegationerne, bl.a. for at råde bod på den overcentraliserede beslutningsproces

5. opfordrer Kommissionen til at fortsætte reformerne ihærdigt, men er enig med Revisionsretten i, at dette kun vil forbedre formidlingen af bistanden, hvis Kommissionens forvaltningskultur samtidig ændres i retning af større fleksibilitet og en resultatorienteret strategi

6. henviser til sine konklusioner fra november 2000 om en standarddrømme for landestrategipapirer og fra januar 2001 om retningslinjer for styrket operationel samordning mellem Fællesskabet og medlemsstaterne for så vidt angår ekstern bistand, idet disse er relevante for løsningen af de problemer, som Revisionsretten har konstateret, og understreger, at det er nødvendigt at styrke planlægningen, programmeringen og høringen af partnerlandene og medlemsstaterne samt andre donorer

7. opfordrer Kommissionen til

yderligere at definere ansvarsfordelingen mellem hovedkvarteret og delegationerne

at sikre, at den rette kompetence er til stede på alle poster i hovedkvarteret og i marken

at foreslå foranstaltninger til sikring af et tættere samarbejde mellem ECHO og delegationerne for at forbedre sammenhængen mellem nødhjælp, rehabilitering og udvikling

sammen med budgetmyndigheden at arbejde for færre og mindre differentierede budgetposter

at råde bod på de svagheder, som Revisionsretten redegør for i beskrivelsen af ansvaret, modtagernes eget bidrag, finansieringsforslagene og aftalernes målsætninger og tidsplan

at styrke planlægningen og den systematiske overvågning i hele programmeringscyklussen, navnlig ved at præcisere målene, instrumenterne og resultatindikatorerne

yderligere at præcisere, hvordan man agter at lære af erfaringerne samt gøre politikkerne operationelle og implementere dem

i forbindelse med den flerårige programmering at tilrettelægge sit arbejde således, at udvalgenes arbejdsbyrde fordeles ligeligt over hele året

8. opfordrer Kommissionen til navnlig at koncentrere sig om at gøre den fælles erklæring om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik operationel og implementere den, til at omsætte Revisionsrettens henstillinger i konkret handling og til at tage disse henstillinger i betragtning i handlingsprogrammet for gennemførelse af EF's udviklingspolitik

9. vil følge Kommissionens fremskridt med hensyn til at forbedre EF's udviklingssamarbejdes effektivitet og opfordrer Kommissionen til i sin årsrapport om udviklingssamarbejdet at orientere Rådet og Europa-Parlamentet om de trufne foranstaltninger."

Opfølgning af EF's udviklingspolitik - Rådets konklusioner

"Indledning

Rådets konklusioner fra maj 1999 om resultaterne af evalueringen af Det Europæiske Fællesskabs udviklingsinstrumenter og -programmer, der i maj 2000 blev fulgt af Rådets resolution om vurdering af og fremtiden for fællesskabets humanitære aktiviteter var udgangspunktet for bestræbelser på at forbedre effektiviteten af EF's udviklingsbistand. I 2000 igangsatte Kommissionen en omfattende reformproces, der for en dels vedkommende tager sigte på at øge effektiviteten af EU's indsats over for tredjelande. Rådet har vedtaget konklusioner om forbedring af

effektiviteten i EU's indsats udadtil, herunder om, at der fra 2001 ved hvert års begyndelse skal afholdes en orienterende drøftelse om effektiviteten af EU's indsats udadtil.

Rådet ser med tilfredshed på handlingsprogrammet for EF's udviklingspolitik fra maj 2001.

Efter Rådets opfattelse kan der konstateres fremskridt. Det henviser til

- den fælles erklæring om EF's udviklingspolitik;
- sine konklusioner om opfølgningen af konklusionerne af 21. maj 1999 om evalueringen af Det Europæiske Fællesskabs udviklingsinstrumenter og -programmer;
- sine konklusioner vedrørende standardrammen for landstrategipapirer;
- sine konklusioner om Revisionsrettens særberetning om forvaltningen af Kommissionens programmer for bistand til tredjelande.

Fremtidige prioriteter

Rådet finder, at en forbedring af kvaliteten og effektiviteten af EF's udviklingsbistand har højeste prioritet i forbindelse med den fremtidige indsats på dette område, og at alle aspekter af dette arbejde bør bidrage hertil. Rådet vil fortsat være opmærksomt på den samlede effektivitet og virkning under hensyn til de fremskridt, der er sket, og udsigterne for det kommende år.

Rådet finder, at det handlingsprogram og den årlige udviklingsrapport, som Rådet anmodede om i sine konklusioner fra maj 1999, og som er en opfølgning af EF's udviklingspolitiske erklæring, er vitale forvaltningsinstrumenter til opfølgning og planlægning, og det opfordrer på denne baggrund Kommissionen til at forelægge:

1. en **årlig rapport om Fællesskabets udviklingspolitik**, der fra 2001 skal forelægges hvert år inden september(1). Denne rapport skal indeholde alle de seneste foreliggende oplysninger og

- omfatte alle de aspekter, der er omfattet af politikerklæringen, dvs. alle udviklingslande og officiel udviklingsbistand;
- orientere om resultater og udbytte af Fællesskabets udviklingspolitik og -bistand;
- omfatte indberetningsforpligtelser og indeholde en kortfattet oversigt over fremskridt med hensyn til at nå det overordnede mål, der er at begrænse fattigdommen;
- orientere om fremskridt med hensyn til at samle bistanden på seks prioriterede områder;
- orientere om de fremskridt, der er sket med hensyn til mainstreaming af horisontale aspekter som f.eks. ligestilling, menneskerettigheder, miljødimensionen og konfliktforebyggelse;
- dække *virkning* målt i forhold til resultatindikatorer, herunder en sammenfatning af projekternes scorecards og evalueringresultater; *koordination og komplementaritet*; *sammenhæng* og generelle spørgsmål vedrørende *gennemførelsen*;
- indeholde en kvalitetsvurdering, herunder konstaterede svagheder og forslag til afhjælpning heraf samt resultatorienterede operationelle konklusioner;
- indeholde udviklingsperspektiver for det kommende år;
- i et bilag indeholde nærmere oplysninger vedrørende forpligtelser og udbetalinger.

Rådet opfordrer Kommissionen til at forelægge forslag om resultatindikatorer, der skal vedtages på Rådets samling i november med henblik på tilføjelse til årsrapporten for 2002.

Årsrapporten skal anvendes som udgangspunkt for Rådets konklusioner i november hvert år og således bidrage til den orienterende drøftelse, der afholdes i begyndelsen af det følgende år.

2. et **handlingsprogram** om EF's udviklingspolitik, som skal forelægges for Rådet hvert år inden udgangen af april. Dette handlingsprogram bør:

- være fremtidsorienteret;

– behandle mulighederne for at iværksætte EF's udviklingspolitik;

– dække alle de foranstaltninger, der kræves for at virkeliggøre Fællesskabets udviklingspolitik i alle udviklingslande, herunder en opfølgning af konklusionerne fra 1999 om evaluering;

– klart redegøre for det tilsigtede resultat af de enkelte foranstaltninger, måldatoen for afslutningen og de hidtidige fremskridt;

– ajourføres under hensyn til Rådets afgørelser.

Rådet vil anvende handlingsprogrammet hvert år i forbindelse med opfølgningen af EF's udviklingspolitik."

Transport og bæredygtig udvikling - Rådets resolution

I. INDLEDNING

1.1. I den fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik, som blev vedtaget den 10. november 2000, hedder det, at hovedmålet med Fællesskabets udviklingspolitik er at mindske fattigdommen for i sidste ende helt at komme den til livs. Det hedder endvidere i erklæringen, at Fællesskabet vil koncentrere sin indsats om seks områder, der er udvalgt på grund af den merværdi, fællesskabsindsatsen og bidraget til fattigdomsbekæmpelsen kan tilføre. Et af de seks områder var samarbejde i transportsektoren.

1.2. Rådet er af den opfattelse, at fattigdom er et resultat af mange økonomiske, sociale og politiske faktorer. Effektive transportsystemer i by- og landområder er en afgørende faktor i fattigdomsbekæmpelse gennem økonomisk og social udvikling og adgang til sociale basisydelser. Dette indebærer decentralisering af sociale og økonomiske tjenester og fremme af forskellige former for offentlig transport, som de fattige har råd til at betale.

1.3. Effektive transporttjenester og uhindret transittrafik letter samhandelen og er vigtige for opnåelse af fremskridt med hensyn til udviklingslandenes integrering i verdensøkonomien og for styrkelse af det regionale samarbejde, som er centrale aspekter af Fællesskabets udviklingspolitik.

1.4. Øget anvendelse af sektorstøtte, når forholdene tillader det og en efterfølgende kontrol kan bringes i stand, vil kunne bidrage til en mere effektiv ressourceforvaltning og -tildeling. En sektorspecifik strategi vil også kunne sikre større sammenhæng, samordning og komplementaritet mellem Fællesskabets og medlemsstaternes politiske strategier og finansielle støtte til transport.

1.5. Rådet understreger, at indsatsen til fremme af bæredygtig transport må tage hensyn til miljøaspekter, kønsaspekter samt sundhedsmæssige og andre sociale aspekter.

1.6. Rådet hilser derfor med tilfredshed Kommissionens meddelelse om fremme af bæredygtig transport i forbindelse med udviklingssamarbejdet, som fastlægger en overordnet ramme for, hvorledes transportsektoren kan yde et effektivt bidrag til udviklingen. Denne ramme skitserer principperne og strategien for en sektorspecifik strategi, der skal støtte transportens rolle i lande- og regionale udviklingsstrategier.

II. PRINCIPPERNE FOR EN SEKTORSPECIFIK STRATEGI

2.1. Rådet understreger, at hovedmålet med en strategi for transportsektoren er at mindske fattigdommen. Der skal være sammenhæng mellem sektorspecifikke strategier og nationale planer for at reducere fattigdommen, de skal kædes sammen med budgetprocessen og partnerlandenes vedtagne makroøkonomiske politikker, og indeholde en klar prioritering med en sund balance mellem vedligeholdelse og investering, med vægt på vedligeholdelse af allerede eksisterende infrastruktur. Sektorstrategien bør bygge på princippet om, at transportmidlerne skal imødekomme brugernes behov (herunder kvinders og mænds forskellige behov), være sikre, effektive, til at betale og belaste miljøet mindst muligt. Strategien for transportsektoren gælder for alle transportformer og -systemer - veje, jernbaner, havne og lufthavne og forbindelserne mellem disse - samt for alle tjenester, der gør det lettere at transportere varer og mennesker.

2.2. Rådet erkender, at partnerlandene spiller en central rolle for koordineringen af donor-input og for inddragelsen af den offentlige og den private sektor samt civilsamfundet i udviklingen og implementeringen af sunde transportpolitikker, -strategier og -aktiviteter.

2.3. Rådet opfordrer Fællesskabet til at samarbejde med medlemsstaterne og andre donorer og internationale partnere om at identificere deres komparative fordele i transportsektoren, mobilisere den nødvendige ekspertise og koordinere deres arbejde til støtte for nationale og regionale transportsektorprogrammer. I denne forbindelse understreger Rådet

betydningen af Rådets konklusioner fra november 2000 vedrørende en standardramme for landestrategipapirer og Rådets konklusioner fra januar 2001 om styrket operationel samordning.

III. PRIORITEREDE AKTIONER

3.1. Fællesskabet og medlemsstaterne deler med udviklingslandene ansvaret for, at man når det fælles mål om en bæredygtig transport. Hvis dette fælles mål skal nås, kræves der politiske tilsagn om reformer og stakeholderejerskab af transportstrategier til overkommelige priser. Strategierne skal bidrage til at komme fattigdommen til livs og være økonomisk, finansielt og institutionelt bæredygtigt samt miljømæssigt forsvarlige og socialt bevidste.

3.2. For at sikre økonomisk bæredygtighed understreger Rådet, at det er vigtigt at prioritere budgetmidlerne på grundlag af forsvarlige økonomiske analyser og en rationel prisfastsættelse af tjenester, som fremmer en fair konkurrence.

3.3. Rådet anbefaler, at Fællesskabet og medlemsstaterne for at opnå finansiell bæredygtighed fremmer transportsystemer og -tjenester, som drives i overensstemmelse med sund handelspraksis. Rådet erkender, at bæredygtighed og effektivitet i forbindelse med tilrådighedsstillelse af transportinfrastruktur og -tjenester kan nødvendiggøre omkostningsdækning, kommercialisering og, hvor det er levedygtigt, privatisering, samtidig med at der udbydes tjenester, som de lavtlønnede og de fattige har råd til at betale. Rådet understreger derfor, at det er vigtigt at tilskynde partnerregeringerne til at udarbejde regelsæt og give operationer af landevejstransport, jernbaner, havne og lufthavne autonomi. Endvidere skal der tilskyndes til, at vejforvaltningen kommer til at foregå på et passende niveau i partnerregeringerne. Privatisering af anlæggelses- og vedligeholdelsesopgaver bør fremmes, hvor det er muligt, og det samme gælder lokalsamfundenes vedligeholdelse af veje.

3.4. Institutionel bæredygtighed forudsætter, at den offentlige sektor tilpasses, så den kan udføre planlægnings-, regulerings- og kontrolopgaver. Større effektivitet kræver, at der indgås partnerskaber med civilsamfundet og den private sektor, og at disse inddrages i forvaltningen og driften. Dette kræver igen uddannelse og oplæring samt styrkelse af transportoperatørernes, myndighedernes og organisationernes kapacitet, bl.a. ved at forbedre de juridiske rammer og regler samt kontrolkapaciteten.

3.5. Rådet understreger, at sammenhæng mellem transportstrategier og nationale strategier og planer for en bæredygtig udvikling er en vigtig forudsætning for, at der kan opnås miljømæssig bæredygtighed. Transportstrategier og -programmer skal, navnlig når de indebærer regulering af transportoperationer eller anlæggelse af omfattende nye infrastrukturer, i fuldt omfang tage hensyn til de miljømæssige aspekter og omfatte foranstaltninger til mindskelse af miljøvirkningerne på lokalt og globalt (f.eks. klimaændringer) plan.

3.6. Rådet fremhæver transportområdet sundhedsmæssige og sociale dimensioner og understreger, at transport skal være sikker og give mænd og kvinder, herunder navnlig de fattige, mobilitet og samme tjenesteydelser og muligheder. Det anbefaler, at der iværksættes kampagner, som skal gøre offentligheden mere bevidst om transportsikkerhed, og at sikkerhedsreglerne håndhæves effektivt. Endvidere anbefaler Rådet, at Fællesskabet og medlemsstaterne opfordrer partnerlandene til at integrere oplysningskampagner om og bekæmpelse af HIV/AIDS i alle deres planer for transportsektoren.

3.7. Rådet understreger nødvendigheden af, at man specifikt giver de fattigste befolkningsgrupper større mobilitet og øger frekvensen af den offentlige transport samt gør den billigere. Det betoner, at man bør tilskynde til en indsats på lokalt plan baseret på partcipatorisk tilgang.

3.8. Rådet erkender betydningen af lettere og ikke-motoriserede transportmidler, som er den transportform, de fleste lavindkomstgrupper og andre sårbare og dårligt stillede befolkningsgrupper anvender. Sådanne transportformer holder også emissioner fra køretøjer på et lavt niveau. Det understreger, at det er vigtigt at træffe foranstaltninger, som gør brugen og prissætningen af ikke-motoriseret transport mere attraktiv.

3.9. Fællesskabet og medlemsstaterne bør støtte udformningen og ajourføringen af bæredygtige transportpolitikker i udviklingslandene samt udarbejdelsen og implementeringen af nationale og regionale transportsektorprogrammer, som prioriterer bæredygtig vedligeholdelse og effektiv udnyttelse af eksisterende transportinfrastruktur og -tjenester. De bør støtte aktiviteter, der tager sigte på at skabe samarbejde mellem regionale organisationer samt på at øge stabiliteten og sikkerheden inden for vej-, jernbane-, sø- og lufttransporten.

3.10. Rådet er enig om, at finansieringen skal ske inden for rammerne af sektorprogrammerne, hvilket vil gøre det lettere at forbedre kontrollen, forenkle sektorforvaltningen og gøre ressourceallokeringen mere gennemsigtig og effektiv.

IV. OPFØLGNING

4.1. Rådet opfordrer Kommissionen til at følge gennemførelsen af denne resolution op ved at forbedre samordningen af Fællesskabets politikker inden for transportsektoren, foretage regelmæssig kontrol (baseret på passende benchmarking og indikatorer), lade transportsektorstøtte indgå i sit evalueringsprogram og ved at redegøre for resultater og virkninger i sin årsberetning."

Strategi for integration af miljøhensyn i udviklingspolitikken til fremme af bæredygtig udvikling - Rådets konklusioner

"I. INDLEDNING

1.1. Denne strategi er en opfølgning af den opfordring, som De Europæiske Råd i Cardiff og Wien rettede til Rådet om at forelægge strategier for integration af miljøhensyn i ni forskellige sektorer for at fremme bæredygtig udvikling. En af de udvalgte sektorer var udviklingssamarbejde. Rådet erindrer i denne forbindelse om sin rapport til Det Europæiske Råd i Helsingfors, hvor Rådet (udviklingssamarbejde) blev anmodet om at forelægge en samlet strategi til fremsendelse til Det Europæiske Råd i Göteborg i juni 2001.

1.2. Rådet understreger betydningen af Rio-konferencen i 1992, hvor udviklingslande og industrilande vedtog Agenda 21, og af opfølgingsmødet fem år efter Rio-erklæringen, hvor alle lande blev opfordret til at fastlægge deres nationale strategier for bæredygtig udvikling inden 2002. Rådet erkender forbindelserne og synergierne mellem EU's forberedelser til verdenskonferencen om bæredygtig udvikling i 2002 og strategien for integration af miljøhensyn i EF's udviklingssamarbejde. Rådet understreger også betydningen af hurtig ratifikation og efterfølgende opfyldelse af Kyoto-protokollen af 1997 til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer.

1.3. Udviklingen er bæredygtig, når den er økonomisk effektiv, politisk demokratisk og pluralistisk, socialt retfærdig og miljøvenlig. Rådet understreger betydningen af, at miljøhensyn integreres i definitionen af og gennemførelsen af alle EF's politikker og aktioner inden for økonomisk samarbejde og udviklingssamarbejde i overensstemmelse med EF-traktaten (navnlig artikel 2, 3, 6, 177 og 178).

1.4. Rådet ser derfor med stor tilfredshed på Kommissionens arbejdsrapport "Integrating the environment into EC economic and development cooperation" (Integration af miljøhensyn i EF's økonomiske samarbejde og udviklingssamarbejde). Rådet er navnlig tilfreds med de operationelle rammer og tidsplanen for gennemførelse af konkrete aktiviteter.

2. MÅLSÆTNINGER

2.1. Hovedmålet med EF's udviklingspolitik er at mindske fattigdommen for i sidste ende helt at komme den til livs. (2) Dette mål indebærer støtte til en bæredygtig økonomisk, social og miljømæssig udvikling, fremme af udviklingslandenes integration i verdensøkonomien og vilje til at tage kampen op mod uretfærdighed. Miljøhensyn bør integreres overalt som en naturlig del af EF's udviklingssamarbejde og navnlig i de seks prioriterede indsatsområder, der blev fastlagt i erklæringen om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik.

2.2. EF's udviklingssamarbejde bør støtte partnerlandene i effektivt at vende de fremherskende tendenser til tab af miljømæssige ressourcer. Dette indebærer en god naturforvaltning med forbedring af de fattiges sundhed og indtjeningsmuligheder og mindskelse af deres sårbarhed.

2.3. I forbindelse med virkeliggørelsen af disse mål bør der tages hensyn til de vedtagne principper om komplementaritet, sammenhæng og koordinering inden for EF og med andre donorlande.

3. PRIORITEREDE FORANSTALTNINGER

3.1. EF bør prioritere følgende foranstaltninger i sin støtte til effektiv integration af miljøhensyn i partnerlandenes egne forslag til løsning af lokale, nationale, regionale og globale hovedspørgsmål.

Politiske spørgsmål

3.2. En forstærket politisk dialog med partnerlandene om miljøspørgsmål og navnlig om de komplekse og kontekstspecifikke forbindelser mellem fattigdom og miljø bør bidrage til mere effektive politikker med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling. Denne dialog bør inddrage offentlige institutioner, det civile samfund (herunder den private sektor og ikke-statslige organisationer (ngo'er)) og direkte berørte interessenter, navnlig kvinder, børn og oprindelige folk. Den politiske dialog bør også omfatte relevante internationale partnere.

3.3. Der bør i særlig grad lægges vægt på at styrke partnerlandenes institutioners muligheder, således at de kan deltage i multilaterale miljøfora og gennemføre multilaterale miljøaftaler som f.eks. De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, biodiversitetskonventionen og ørkendannelseskonventionen som led i fremme af bæredygtig udvikling.

3.4. Rådet understreger, at der er behov for konsekvens, og er enig i, at både Kommissionen og Rådet har et ansvar for at undgå, at andre fællesskabspolitikker som landbrug, fiskeri, energi, transport, det indre marked eller handel eventuelt får en negativ økonomisk, social og miljømæssig indflydelse på udviklingslandene.

3.5. Som led i global bæredygtig udvikling fremhæver Rådet betydningen af, at EF og medlemsstaterne respekterer deres forpligtelser og internationale tilsagn, idet de tager hensyn til de målsætninger, der er godkendt i De Forenede Nationer og andre berørte internationale organisationer, herunder princippet om fælles, men differentieret ansvar.

Programmering

3.6. Miljøhensyn bør systematisk indgå i udarbejdelsen af alle strategiske planer og programmer for EF's udviklingssamarbejde, navnlig landestrategipapirer og vejledende programmer, strukturtilpasningsprogrammer samt reform- og støtteprogrammer for hele sektorer. Med henblik herpå bør der gennemføres uddybende analyser af politikken og strategiske miljøevalueringer.

3.7. Strategier og programmer for EF's udviklingssamarbejde bør baseres på og støtte partnerlandenes prioriteter og planer som f.eks. strategier for nedbringelse af fattigdom, nationale udviklingsstrategier og miljøhandlingsplaner, når de findes.

3.8. Det er af afgørende betydning, at de nationale strategier indeholder bæredygtighed på langt sigt, hvis de skal muliggøre effektive processer hen imod en bæredygtig udvikling. EU har en væsentlig rolle at spille ved at støtte en sådan integration. I OECD-DAC's retningslinjer om strategier for bæredygtig udvikling: Praktisk vejledning for udviklingssamarbejde findes der nyttige anbefalinger.

3.9. Partnerlandenes integrationsindsats bør i stigende grad støttes gennem styrkelse af miljøbevidsthed og forvaltningskapacitet i regeringer og civilsamfund, herunder den private sektor, ngo'er og lokalsamfund.

3.10. Rådet tilslutter sig de operationelle rammer, der er opridset i Kommissionens arbejdsdokument om integration af miljøspørgsmål i EF's økonomiske politik og udviklingspolitikker og opfordrer til, at de gennemføres. Rådet henstiller indtrængende til Kommissionen, at den fuldt ud medtager disse aktiviteter i handlingsprogrammet for EF's udviklingssamarbejde.

3.11. Miljøprocedurerne i EF's udviklingspolitiske samarbejde bør effektiviseres ved en forenkling og institutionalisering og bør indeholde mekanismer til effektiv tilbagemelding af resultater og erfaringer. Udkastet til den reviderede EF-miljøhåndbog vil være et vigtigt redskab i så henseende og bør afsluttes og anvendes senest i 2003. Den bør være forenelig med de øvrige EF-retningslinjer for samarbejde.

3.12. Miljøledelsessystemet for EF's økonomiske samarbejde og udviklingssamarbejde bør udvikles efter principperne for internationalt godkendte standarder som EMAS(3) og ISO 14000(4). Udveksling af oplysninger og erfaringer om anvendelse af miljøledelsessystemer i udviklingssamarbejde bør udvikles yderligere mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

3.13. Endvidere bør procedurerne for effektiv deltagelse af alle interessenter udvikles, og det skal gøres lettere for offentligheden at få adgang til oplysninger vedrørende miljøet. Det er især vigtigt, at offentligheden får adgang til resultater af miljøundersøgelser og til oversigter over strategiske miljøvurderinger og miljøkonsekvensvurderinger.

Integration af miljøhensyn i de seks prioriterede indsatsområder for EF's udviklingssamarbejde

3.14. For at opnå mainstreaming bør strategisk miljøvurdering (SEA) benyttes systematisk, især under forberedelsen af strukturelle og sektorspecifikke programmer samt i forbindelse med nye større infrastrukturer. Miljøkonsekvensvurderinger (VVM) bør ligeledes benyttes systematisk på projektniveau. Partnerlandenes evne til at foretage sådanne vurderinger og handle i overensstemmelse med resultaterne bør understøttes.

3.15. Handel kan fungere som et lokomotiv for bæredygtig vækst og udvikling og er således afgørende for nedbringelse af fattigdom. Virkningerne af handelsliberalisering bør vurderes på forhånd ved hjælp af specifikke vurderingsværktøjer, især bæredygtighedsvurdering, så der kan planlægges politiske foranstaltninger, der fremmer miljøintegration. I den forbindelse kunne en snarlig liberalisering af importforanstaltninger for miljøvenlige produkter og teknikker særligt overvejes.

3.16. De muligheder, der ligger i regionalt samarbejde, for at behandle miljøspørgsmål, f.eks. forvaltning af regionale og grænseoverskridende naturressourcer såsom atmosfæren, afvandsområder, havmiljøet og biologisk mangfoldighed, bør undersøges.

3.17. EF's støtte til strukturreformer åbner muligheder, der bør øges gennem forbedring af miljøforvaltningen. Som led i fremme af rimelig adgang til sociale tjenester er bæredygtig vandforvaltning og levering af rent vand en positiv faktor med hensyn til menneskets sundhed, fattigdomsreduktion og miljøet.

3.18. Rådet understreger, at der er behov for sammenhæng mellem transportstrategier og planer for bæredygtig udvikling. I alle aktiviteter inden for transportsektoren bør der fuldt ud tages hensyn til de miljømæssige aspekter, og de bør omfatte foranstaltninger for at mindske virkningerne lokalt og globalt.

3.19. Rådet opfordrer Kommissionen til at fremme integration af miljøet som en naturlig del af sektorprogrammerne for en integreret politik for udvikling af landdistrikterne. Disse giver betydelige muligheder for at vende det tab af produktivt grundlag for landbrugs- og byerhverv, som bl.a. skyldes afskovning, ikke-bæredygtigt vandforbrug, ørkenspredning og tab af jordens frugtbarhed. Der bør gøres en særlig indsats for at udvikle politikker, som tager hensyn til kvinders rolle (herunder også i beslutningstagning) og behov.

3.20. Rådet fremhæver betydningen af god regeringsførelse og retssamfund, som indebærer effektiv gennemførelse af miljølovgivning. Rådet opfordrer Kommissionen til at støtte interessenters adgang til oplysninger og deres muligheder for at deltage i beslutninger, der er relevante for miljøet. I denne forbindelse kan tilvejebringelse af oplysninger og støtte til medierne være afgørende for at skabe stigende bevidsthed. Ligeledes kan støtte til ikke-statslige miljøorganisationer fremme bevidstheden og debatten om spørgsmål vedrørende bæredygtighed. Desuden er det nødvendigt, at støtte til kapacitetsopbygning og teknisk bistand inden for miljøforvaltning indgår som et integrerende element i EF's programmer.

Indikatorer og overvågning

3.21. Rådet vil overvåge udviklingen i integrationen af miljøhensyn i EF's udviklingssamarbejde. De indikatorer for bæredygtig udvikling, der er udviklet af OECD's Komité for Udviklingsbistand, bør benyttes som foreløbige indikatorer for at overvåge virkningen af EF's samarbejdsprogrammer og -politikker. Rådet opfordrer Kommissionen til at anvende internationalt vedtagne miljøindikatorer som dem, der er udviklet af OECD-DAC til lande gennemgang og -rapportering, og fortsat støtte internationale bestræbelser på yderligere at udvikle indikatorer for bæredygtig udvikling.

3.22. Desuden opfordrer Rådet indtrængende Kommissionen til at anvende og yderligere udvikle de præstationskriterier, den har fremlagt i sit arbejdsdokument, bl.a. anvendelse af helpdesk til miljøkonsekvensundersøgelser, uddannelsesprogrammer, tilstrækkelig integration af miljøhensyn i landeprogrammerne, referencerammer, undersøgelser og opfølgning af de strategiske miljøvurderinger (SEA) og miljøkonsekvensundersøgelser, samt tilbagemelding af resultaterne af projektevalueringen.

3.23. Der er behov for et ensartet system til opgørelse af miljøudgifter. Rådet støtter en forbedring af Kommissionens tilrådighedsstilling af oplysninger om miljøpræstationer med et markørsystem, der opgør bidrag til internationale miljøaftaler.

3.24. EF bør bidrage til, at forskning og teknologi styrkes på internationalt, regionalt og nationalt plan, så miljøovervågning og -statistikker forbedres.

Samordning

3.25. Rådet opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge udvekslingen af oplysninger både i marken og i hovedstæderne med hensyn til miljøaktiviteter, herunder evaluering og analyser. Desuden bør der tilstræbes et nærmere samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstater i partnerlandene, så Kommissionen og medlemsstaterne kan dele deres ekspertise med hensyn til integration af miljøhensyn i udviklingssamarbejde.

3.26. Rådet opfordrer Kommissionen til yderligere at undersøge mulighederne for øget samarbejde med medlemsstaterne, de internationale aktører og FN, navnlig med De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP) for miljø og bæredygtig udvikling, så de multilaterale institutionelle rammer styrkes, og der skabes større konsekvens i gennemførelsen af internationale aftaler om miljøet.

4. OPFØLGNING

4.1. Rådet opfordrer Kommissionen til i sin årsberetning om EF's udviklingspolitik at medtage de foranstaltninger, der er truffet for at integrere miljøet i udviklingssamarbejdet på grundlag af de specifikke målsætninger, mål og indikatorer samt den operationelle ramme. Det vil fra 2004 regelmæssigt gøre status over denne strategi for integration af miljøet i EF's udviklingssamarbejde.

4.2. I betragtning af hvor vigtigt det er, at miljøet integreres i EU's forbindelser med tredjelande, skal dette indgå i de årlige orienterende debatter, så der tages behørigt hensyn til miljøaspekterne.

4.3. Den kapacitet, der kræves af Kommissionens tjenestegrene for effektiv integration af miljøhensyn såvel i Bruxelles som i delegationerne, bør sikres gennem tildeling af passende menneskelige ressourcer samt uddannelse, vidensdeling og korrekt anvendelse af tilbagemeldinger. Dette kan kræve, at det overvejes, hvad der vil være de mest hensigtsmæssige strukturer i Kommissionens tjenestegrene for at sikre, at alle tværgående spørgsmål integreres effektivt i EF's programmer.

4.4. Rådet ser frem til Kommissionens planlagte grundige evaluering af miljøindholdet i EF's bistandsbudget for perioden 1996-2000, hvor den fuldt ud vil gøre brug af de tilgængelige indikatorer."

Forberedelse af verdenskonferencen om bæredygtig udvikling (Johannesburg 2002) - Konklusioner vedrørende proceduren

"1. Rådet erindrer om sine konklusioner af 8. marts 2001, som indeholder indledende retningslinjer for EU's forberedelse af verdenskonferencen om bæredygtig udvikling (World Summit on Sustainable Development - WSSD), som skal afholdes i september 2002 i Johannesburg. Rådet understreger, at aktiv deltagelse fra Fællesskabets og medlemsstaternes side og snævert samarbejde mellem dem vil sætte fokus på konferencens betydning og bidrage til et vellykket resultat. I denne forbindelse bør de internationale udviklingsmål fremhæves, navnlig målet om senest i 2015 at halvere fattigdommen og vende den fremherskende tendens til miljøforringelse.

2. Rådet noterer sig de fremskridt, der hidtil er gjort med hensyn til forberedelsen af WSSD og de oplysninger, som formandskabet har givet om yderligere skridt med henblik på de kommende drøftelser i Rådet (miljø) og Det Europæiske Råd i Göteborg i juni 2001. Rådet noterer sig Kommissions meddelelse med titlen "A sustainable Europe for a better world: a European Union strategy for sustainable development - The Commission's proposal to the Gothenburg European Council".

3. Rådet erindrer om udvekslingen af synspunkter på højt plan om WSSD i april 2001 i CSD 9, som understregede den vigtige forbindelse mellem fattigdomsbekæmpelse og god naturforvaltning. Rådet ser endvidere med tilfredshed på de fremskridt, der er gjort på det første møde i det forberedende udvalg vedrørende WSSD.

4. Rådet understreger, at det er vigtigt at skabe en ånd af globalt partnerskab til fordel for en bæredygtig udvikling, bl.a. ved aktiv inddragelse af de vigtigste grupper.

5. Rådet noterer sig, at andre vigtige internationale konferencer bør bidrage med betydelige bidrag til WSSD. Herunder kan nævnes konferencen om udviklingsfinansiering i Mexico i 2002 og forhandlingerne om kapitaltilførsel til den globale miljøfacilitet i begyndelsen af 2002 samt den nye forhandlingsrunde i WTO.

6. På samlingen i november 2001 vil Rådet gøre status over, hvilke fremskridt der er gjort, og overveje yderligere bidrag til EU's forberedelse af WSSD, herunder midler til gennemførelsen."

Etablering af et effektivt partnerskab med De Forenede Nationer inden for udvikling og humanitære anliggender - Rådets konklusioner

"1. Indledning

1.1. I den fælles erklæring om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik(5) understreger Rådet og Kommissionen, at der er behov for en forbedret dialog og et tættere samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab (EF) og de øvrige aktører, der er involveret i udviklingssamarbejde, som f.eks. De Forenede Nationer (FN) og Bretton Woods-institutionerne samt de ikke-statslige organisationer (ngo'erne).

1.2. Rådet minder om, at Revisionsretten(6) har opfordret til, at der etableres mere omfattende forbindelser mellem EF og FN baseret på et tilstrækkelig detaljeret regelsæt.

1.3. Ud over samarbejdet mellem de enkelte medlemsstater og FN erkender Rådet, at forholdet mellem Fællesskabet og FN inden for udviklingssamarbejde og humanitære anliggender kan forbedres. Dette indebærer en mere effektiv og

pragmatisk anvendelse af allerede eksisterende mekanismer for dialog og samarbejde og om nødvendigt etablering af andre og nyskabende mekanismer.

1.4. Rådet erkender, at formålet med et tættere samarbejde mellem EF og FN bør være at forbedre effektiviteten af udviklingssamarbejdet og den humanitære bistand og hermed at styrke EF's bidrag til fattigdomsreduktion og menneskers sikkerhed.

1.5. Rådet udtrykker derfor tilfredshed med Kommissionens meddelelse om etablering af et effektivt partnerskab med De Forenede Nationer inden for udvikling og humanitære anliggender. Rådet støtter hovedlinjerne i meddelelsen og betoner behovet for, at der på alle niveauer arbejdes videre med at skabe et bedre samarbejde mellem EF og FN.

2. Mulighederne for at etablere et effektivt partnerskab mellem Fællesskabet og De Forenede Nationer

2.1. Rådet er enig i, at fattigdom i dets mangesidige aspekter er roden til mange konflikter og situationer, der kræver en global aktion. Det bemærker, at FN-systemet er en enestående ramme for at tage de globale udfordringer op, det internationale samfund står overfor. Rådet erkender, at FN med sit enestående verdensomspændende mandat har et solidt grundlag og en særlig operationel styrke.

2.2. Rådet minder om Fællesskabets mangeårige erfaring med udvikling og humanitære anliggender. Det understreger, at det er vigtigt at fremme dialogen med henblik på at etablere et strategisk partnerskab mellem Fællesskabet og FN for at kunne tage de udfordringer op, der er forbundet med udvikling og humanitære kriser.

3. Politisk vilje og en mere pragmatisk indfaldsvinkel til samarbejdet

3.1. Den politiske vilje, der kommer til udtryk i disse konklusioner, vil være en forudsætning for, at EF og FN kan indlede et mere konstruktivt, effektivt og gensidigt fordelagtigt samarbejde på såvel politisk som operationelt plan, på feltniveau og på hovedkvarterniveau, og at de kan overkomme de vanskeligheder, der skyldes de kulturelle/organisationsmæssige forskelle mellem de to organisationer.

3.2. Rådet erkender, at der, som Kommissionen påpeger, er hindringer for udviklingen af et mere programbaseret samarbejde mellem Fællesskabet og FN. Et bedre og tættere samarbejde kræver, at både EF og FN er mere fleksible og pragmatiske i gennemførelsen af gældende regler, standarder og procedurer.

4. Mulighed for en mere fleksibel støtte og mere forudselig finansiering

4.1. Rådet erkender, at det er vigtigt for FN-organerne at få en mere forudselig og vedvarende finansiering, både til udvikling og på det humanitære område f.eks. i form af programstøtte i stedet for projektf finansiering. I den forbindelse erkender Rådet, at organisationer med et humanitært mandat i sagens natur i særlig grad er afhængige af fleksible finansieringsmetoder. Rådet støtter derfor bestræbelserne på at finde effektive metoder for en sådan finansiering.

4.2. Rådet støtter Kommissionens forslag om finansieringsprogrammer udarbejdet sammen med et FN-organ, der omfatter et stort geografisk område eller en hel sektor, og om sammen med andre donorer at finansiere programmer, der forvaltes af et FN-organ, og generelt uden at øremærke sådanne midler. Denne støtte bør ydes i overensstemmelse med gældende udvalgsprocedurer.

4.3. Rådet er enig med Kommissionen i, at visse dele af den gældende finansforordning udgør en hindring for et effektivt samarbejde mellem EF og FN. Det bemærker, at revisionen af finansforordningen er en udmærket lejlighed til at forbedre den programmæssige fremgangsmåde for EF-finansiering af FN-aktiviteter, og anbefaler, at der hurtigt findes en løsning. Indtil den reviderede finansforordning foreligger, opfordrer Rådet til, at der anvendes en mere fleksibel fremgangsmåde inden for den gældende forordning.

4.4. Rådet støtter Kommissionens aktuelle bestræbelser på at nå frem til en revideret rammeaftale mellem EF og FN, herunder bestemmelser om revision og kontrol, der i højere grad kan bidrage til at nå målene disse konklusioner.

5. Synergi mellem EF's politiske prioriteter og FN's centrale kompetenceområder

5.1. Rådet kan tilslutte sig, at samarbejdet med FN bør finde sted på et selektivt grundlag, idet der tages hensyn til de specifikke mandater, som FN' organer, fonde og programmer har. Samarbejdet bør være en udviklingsproces, hvor FN's strategiske partnere fra tid til anden gennemgås med hensyn til ydeevne og resultater.

5.2. EF's udviklingspolitik koncentrerer samarbejdsaktiviteterne om seks nøgleområder, der er valgt på grundlag af den ekstra fordel ved en EF-indsats, samtidig med at horisontale interesser som menneskerettigheder, ligestilling mellem

mænd og kvinder og miljøhensyn integreres. Dette bør afspejles i udvælgelsen af samarbejdsområder inden for FN-systemet, herunder valget af strategiske partnere, samtidig med at komplementariteten bevares.

5.3. Rådet støtter de foranstaltninger, Kommissionen foreslår, med henblik på etablering af et strategisk partnerskab mellem EF og FN. Rådet er enig i, at det første skridt skal være at foretage en grundig analyse af mulige partnere inden for FN-systemet, idet der tages hensyn til deres styrke og svagheder, også ved at udveksle erfaringer med medlemsstaterne. Gennemsigtige udvælgelseskriterier såsom operationel kapacitet, evne til at fokusere på særlige komparative fordele og effektivitet, samt at partneren kan fremvise gode resultater, er grundlæggende for en sådan analyse, ligesom forpligtelsen til at give et effektivt bidrag til de internationale udviklingsmål. Disse kriterier bør bakkes op af kontrollerbare indikatorer.

5.4. På det humanitære område bør valget af FN-partnere og omfanget af samarbejdet med dem afhænge af de komparative fordele ved samarbejdet, der bygger på alment anerkendte mandater, deres operationelle ydeevne og endelig deres generelle evne til reelt og effektivt at opfylde de berørte befolkningers behov i overensstemmelse med humanitær folkeret.

5.5. For at kunne fastlægge de prioriterede områder og finde de rette partnere og områder for samarbejdet mellem EF og FN er det nødvendigt med velfungerende planlægningsinstrumenter. I den forbindelse udtrykker Rådet tilfredshed med Kommissionens anvendelse af de for nyligt indførte landstrategirammer som det vigtigste instrument til styring, forvaltning og revision af EF-programmerne. Rådet er enig med Kommissionen i, at landstrategipapirerne bør udformes på grundlag af og ved den bedst mulige udnyttelse af eksisterende rammer og processer, som f.eks. "Common Country Assessment" (fælles landevurdering)/FN's udviklingsbistandsramme, den samlede udviklingsramme (CDF) og strategipapirerne til reduktion af fattigdommen (PRSP) samt "Consolidated Appeals Process" (CAP).

6. Samordning, samarbejde, repræsentation

6.1. Rådet finder, at etableringen af et effektivt partnerskab med FN inden for udvikling og humanitære anliggender er et vigtigt skridt i retning af et øget samarbejde, en øget sammenhæng og komplementaritet.

6.2. Samtidig med at Rådet erkender, at Kommissionen allerede er permanent medlem af EU-trojkaen, finder det, at en mere aktiv involvering af EF i FN's aktiviteter også bør følges op af en gennemgang af alternativer med henblik på at øge EF's bidrag til de relevante strukturer inden for FN. Det er ligeledes vigtigt, at der er sammenhæng i Fællesskabets og dets medlemsstater optræden i FN-fora, og at de så vidt muligt taler med én stemme.

6.3. EU hilser med tilfredshed, at Kommissionen agter at øge sin kapacitet med hensyn til at deltage i drøftelserne i de ledende organer for FN's fonde, programmer og humanitære organer, hvor et øget samarbejde mellem EF og FN vil betyde, at enhver af disse organer bliver til en strategisk partner for EF. Dette med henblik på at øge både EF's og FN's indflydelse og effektivitet inden for udvikling og humanitære anliggender.

6.4. Rådet minder om sine retningslinjer for styrket operationel samordning mellem Fællesskabet, repræsenteret ved Kommissionen, og medlemsstaterne vedrørende ekstern bistand. Det mener, at en øget komplementaritet og et bedre samarbejde i marken mellem FN, EF og medlemsstaternes repræsentanter og andre gennemførelsespartnere, navnlig associerede ngo'er, hvor det er relevant, vil bidrage til at etablere et mere effektivt partnerskab.

7. Opfølgning

7.1. Rådet erkender, at der er behov for, at EF og FN fortsat arbejder på at gennemføre de nødvendige ændringer for at skabe et miljø, der fremmer et bedre samarbejde mellem EF og FN.

7.2. Rådet opfordrer Kommissionen til at fortsætte sit arbejde med at forbedre og yderligere udvikle forbindelserne med FN inden for udvikling og humanitære anliggender. Det opfordrer ligeledes Kommissionen til at gennemføre de henstillinger, der er fastlagt i disse konklusioner, til regelmæssigt at holde Rådet underrettet og til i sin årlige beretning om Fællesskabets udviklingspolitik at medtage de skridt, der er taget, samt resultaterne heraf."

Sammenhæng

Den nederlandske delegation rejste spørgsmålet om fiskeripolitik og fattigdom, idet den understregede, at der i overensstemmelse med Rådets og Kommissionens fælles politiske erklæring, som blev vedtaget på samlingen i Rådet (udviklingssamarbejde) i november 2000, skal gøres en indsats for at sikre, at der ved udarbejdelsen og gennemførelsen af andre politikker med indvirkning på udviklingslandene tages hensyn til målene for Fællesskabets udviklingspolitik. Formandskabet mindede om, at der er berammet en særlig drøftelse om emnet fiskeripolitik og fattigdom i den relevant arbejdsgruppe inden afslutningen af det nuværende formandskab.

"INDLEDNING

1. Ægte valg er et væsentligt led i demokratiseringsprocessen. De forudsætter, at en lang række menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder kan udøves fuldt ud. At folket ved hemmelig og lige afstemning frit kan give udtryk for sin politiske vilje gennem en universel, retfærdig, gennemsigtig og partcipatorisk valgproces, er en af hovedhjørnestenene i et inklusivt og stabilt demokrati.
2. Rådet minder derfor om Den Europæiske Unions mål om støtte til udvikling og befæstelse af demokratiet og retsstatsprincippet samt respekt for menneskerettighederne, således som det er formuleret i artikel 11 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 177, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Rådet bekræfter sit tilsagn om at bidrage til fred og sikkerhed og fremme et stabilt og demokratisk politisk klima, således som det bl.a. fremgår af artikel 1 i AVS-EU-partnerskabsaftalen.
3. På baggrund af retningslinjerne for EU-overvågning af valghandlinger fra 1998 og EU-retningslinjerne for fælles kriterier for udvælgelse af valgobservatører fra 1999 samt Rådets forordninger (EF) nr. 975/1999 og (EF) nr. 976/1999 og den fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen om EF's udviklingspolitik af 10. november 2000 ser Rådet med tilfredshed på meddelelsen fra Kommissionen om EU-bistand til valghandlinger og valgovervågning (KOM(2000) 191 endelig), der har til formål at bidrage til en sammenhængende ramme for EU's politik på dette område.

PRINCIPPERNE FOR VALGBISTAND

4. Fællesskabet og medlemsstaterne har sammen med tredjelande et fælles mål om et stabilt demokrati. For at opfylde dette mål kræves det, at alle berørte parter forpligter sig politisk. Derfor understreger Rådet, at der er behov for en dialog med de nationale myndigheder på et tidligt stadium, og at der skal sikres overensstemmelse mellem valgbistanden, landestrategien for hvert partnerland og den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitikens målsætninger.
5. EU er i sig selv et projekt, der sigter på demokrati, udvikling og fred. Rådet understreger, at EU's tilstedeværelse ved valg i tredjelande er en politisk tilkendegivelse og repræsenterer en forpligtelse over for disse værdier. EU's støtte kan, hvad enten den har form af valgbistand eller valgovervågning, bidrage til at øge vælgernes tillid til valgprocessen, nedbringe risikoen for svindel og være en anledning til at fremsætte anbefalinger om at forbedre valgsystemet i en partnerskabsånd. Hvis der tages tilstrækkeligt hensyn til de underliggende og langsigtede politiske processer, der kommer til udtryk i valget, vil en sådan støtte ligeledes kunne bidrage til at forebygge konflikter.
6. En effektiv støtte fra EU's side til afholdelse af valg kræver en sammenhængende strategi, der indebærer anvendelse af såvel EF- som FUSP-instrumenter, der gensidigt forstærker hinanden. Dette er i overensstemmelse med det krav, der er fastlagt i artikel 3 i TEU, hvorefter der skal være sammenhæng i EU's udenrigspolitik som helhed. Støtte til afholdelse af valg indgår som et vigtigt element i EU's samlede bidrag til demokratisering og bæredygtig udvikling i tredjelande, der søges tilvejebragt gennem såvel langsigtet udviklingsbistand som EU's politiske dialog. Programmerne for valgbistand samt observatørmissionerne vil fungere langt mere effektivt, hvis de understøttes af klare meningstilkendegivelser i Den Europæiske Unions politiske dialog med regeringen. Dette gælder såvel før som under og efter valgprocessen.
7. Inden der træffes beslutning om at udsende EU-valgobservatørmissioner og sonderende vurderingsmissioner, bør Rådet foretage en indgående vurdering af den politiske situation i landet, af de potentielle virkninger af udsendelsen af en EU-valgobservatørmission for den fremtidige demokratiske situation i landet og EU's forbindelser med det pågældende land, af de disponible midler og af, hvor højt den mission, der skal gennemføres, bør prioriteres. Rådet bør nøje følge udviklingen i observatørmissionen og anvende resultaterne i EU-observatørmissionens og EU-missionschefernes rapport som grundlag for sine konklusioner om valgprocessen og dens konsekvenser for EU's fremtidige forbindelser med det pågældende land. Det bør, når som helst det er relevant, følge missionens konklusioner og henstillinger op i forbindelse med den politiske dialog og de efterfølgende bistandsprogrammer.
8. Fællesskabet har ikke enekompetence med hensyn til valgbistand. Medlemsstaterne kan derfor fortsat yde valgbistand enten bilateralt eller ved at bidrage til internationale organisationers aktiviteter, uanset hvilke foranstaltninger EU træffer. De skal dog sikre, at sådanne nationale foranstaltninger er i overensstemmelse med Rådets politiske holdning til valgprocessen i et bestemt land. Endvidere kan Rådet iværksætte andre valgforanstaltninger i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, for så vidt disse foranstaltninger tjener til at opfylde målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og er i overensstemmelse med artikel 47 i TEU.
9. I forbindelse med støtte til afholdelse af valg finder Rådet det hensigtsmæssigt at skelne mellem valgbistand og valgovervågning. Den underliggende analyse med hensyn til omfang, rækkevidde og finansieringskilde er den samme

for begge aktiviteter. Der er imidlertid betydelige forskelle for så vidt angår behovet for koordinering og tidsfristerne. Derfor skal EU udvikle forskellige, men komplementære strategier.

SAMARBEJDE OG KOORDINERING

10. Rådet minder om, at det lægger stor vægt på en tæt koordinering mellem Kommissionen, Rådet, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne i forbindelse med vurderingen forud for valget og analysen af den politiske baggrund.

11. Rådet opfordrer Kommissionen til at arbejde sammen med medlemsstaterne, samt andre donorer og internationale partnere, bl.a. De Forenede Nationer, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, der leder valgobservationen i OSCE-området, Europarådet og "International Institute for Democracy and Electoral Assistance" (IDEA), med henblik på at udvikle en politik, mobilisere den nødvendige ekspertise og koordinere valgbistanden, om muligt inden for rammerne af nationale strategier. EU bør så vidt muligt overvåge valgene i fællesskab med andre internationale aktører for at bidrage til en sammenhængende international strategi og lette de organisatoriske bestræbelser i det pågældende tredjeland, idet observatørernes uafhængighed respekteres. Rådet forpligter sig til at styrke koordineringen på dette område og noterer sig, at Kommissionen ligeledes er indstillet herpå.

RAMMERNE FOR FREMTIDIGE FORANSTALTNINGER

12. Rådet ser positivt på, at Kommissionen har til hensigt at forbedre koordineringen og effektiviteten i de foranstaltninger, der gennemføres som led i valgbistanden. I den forbindelse ser det med tilfredshed på såvel Kommissionens indsats for at strømline og effektivisere tilrettelæggelsen af valgbistand som forslaget om en central enhed for valgbehandlinger.

13. Rådet mener, at en indgående analyse af hvert enkelt valg og hver enkelt observatørmission samt bistand, der specielt er tilpasset situationen, vil øge effektiviteten og stabiliteten i aktiviteterne på dette område.

14. Rådet ser med særlig tilfredshed på indførelsen af omfattende tekniske sonderende vurderingsmissioner, som skal varetages af Kommissionen. Rådet ser ligeledes positivt på, at det skal være praksis at indbyde medlemsstaterne til at udsende valgekspertes til at deltage i sådanne missioner. De sonderende missioner skal vurdere situationen forud for valget ud fra internationale standarder og levere oplysninger, der kan bidrage til at træffe beslutning om, hvorvidt og hvordan der skal ydes bistand til en valgproces. De ansvarlige rådsorganer og missionscheferne i det pågældende land skal involveres i de sonderende missioners vurdering.

15. Rådet og Kommissionen bør derfor arbejde tæt sammen i alle faser af planlægningen og gennemførelsen af den enkelte valgobservatørmission for at sikre sammenhængen i Unionens optræden udadtil. Rådet er desuden enig med Kommissionen om, at det er vigtigt at koordinere planlægningen og prioriteringen. Dette er nødvendigt for at sikre, at planlægningen af valgovervågningen og valgbistanden er i overensstemmelse med EU's udenrigspolitiske prioriteter og tager højde for behovet for at koncentrere sig om et begrænset antal operationer. Rådet ser med tilfredshed på, at Kommissionen i begyndelsen af hvert år agter at høre de relevante rådsorganer på grundlag af en tidsplan for forestående valg. Rådet vil sammen med Kommissionen søge at opstille en liste over valg, hvor EU's medvirken må prioriteres. Listen vil også blive drøftet med Europa-Parlamentet. Prioriteringen bør jævnlige tages op til fornyet overvejelse i årets løb for at sikre, at der tages hensyn til den politiske udvikling som vurderet af de ansvarlige rådsorganer i hvert enkelt tilfælde.

EU-VALGBISTAND

16. Et valg er en begivenhed i en langsigtet proces. EU-støtten bør integreres i landestrategierne og indledes i god tid inden valget, således at den kan bidrage til at skabe de betingelser, der er nødvendige, for at valget kan leve op til de internationale standarder. Disse bestræbelser bør videreføres efter valget for at bistå myndighederne i det pågældende land med at fastslå og afhjælpe eventuelle mangler. EU skal ved udformningen af sine programmer i fuldt omfang tage hensyn til erfaringerne fra tidligere valgbistand. Den anvendte fremgangsmåde bør systematisk bygge på de indhøstede erfaringer.

17. De specifikke foranstaltninger bør bl.a. omfatte

- institutionel kapacitetsopbygning med henblik på tilrettelæggelse af kommende valg, herunder bistand til reguleringsrammeaftaler for så vidt angår politiske partier og valgfinansiering
- oplæring og uddannelse af lokalt personale

– bevidstgørelseskampagner for individets ret til at stemme (navnlig rettet mod kvinder, minoriteter og sårbare grupper)

– oprettelse af valgsteder

– støtte til organisationer i det pågældende lands civile samfund, der er aktive på valgområdet

– støtte til medierne.

EU-VALGOVERVÅGNING

18. En beslutning om at udsende en EU-valgobservatørmission bør træffes efter en indgående drøftelse i den relevante geografiske rådsgruppe og så vidt muligt under hensyntagen til Europa-Parlamentets synspunkter. Endvidere skal en beslutning om at udsende en EU-observatørmission træffes under hensyn til EU's hovedmål og resultaterne fra en sonderende vurderingsmission. Der skal så tidligt som muligt indledes en dialog med de nationale myndigheder i forbindelse med en sonderende vurderingsmission, og det pågældende land vil få forelagt et standardmandat for observatørmissionen, der indeholder væsentlige og ufravigelige krav til en saglig og professionel overvågning.

19. En beslutning om at overvåge en valgproces skal desuden være i overensstemmelse med EU's prioriteter. Den skal tage hensyn til internationale standarder og den sonderende vurderingsmissions konklusioner. Rådet understreger, at det hverken er nødvendigt eller ønskeligt, at EU systematisk overvåger samtlige valg i tredjelande.

20. Rådet tilskynder Kommissionen til at give observatørerne passende uddannelse og følge op på udformningen af passende instrumenter, herunder rammeaftaler, til støtte for gennemførelsen af EU-valgobservatørmissioner for at muliggøre hurtig reaktion, navnlig i nødsituationer, fremme procedurer for hurtig og forenklet beslutningstagning og rekruttering og sikre effektiv feedback til analyseformål.

21. Den bestående praksis med at udpege et erfarent medlem af Europa-Parlamentet som chefobservatør for EU-valgmissionerne bør videreføres.

OBSERVATØRMISSIONERNES VURDERING

22. EU's valgobservatørmissioner bør altid nå frem til en uafhængig vurdering af valgprocessen og valgresultatet på grundlag af internationalt anerkendte standarder og god praksis. Vurderingen af valget bør altid forelægges af EU's chefobservatør eller af chefen for den internationale førende organisation, og kun af en af disse, og fremsendes til Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet. Foreløbige resultater må under ingen omstændigheder videregives på forhånd.

23. Rådet understreger, at missionschefernes rapporter om valgprocessen udgør et væsentligt bidrag til rådsorganernes analyse af den politiske situation, der følger af valget.

OPFØLGNING

24. Rådet anmoder Kommissionen om yderligere at udvikle sin politik vedrørende observatører på kort og på langt sigt og vedrørende den mere generelle integrering af valgovervågning med valgbistand under hensyn til det overordnede mål om støtte til såvel demokratisering som respekt for og fremme af menneskerettighederne. Rådet opfordrer i denne forbindelse indtrængende Kommissionen til at udvikle effektindikatorer.

25. Rådets forberedende organer vil fortsætte behandlingen af dette spørgsmål med henblik på at finde yderligere måder, hvorpå man kan styrke koordinationen, effektiviteten, virkningen og synligheden af EU's valgbistands- og overvågningsforanstaltninger.

26. Rådet er enig om, at det er nødvendigt at overvåge iværksættelsen, virkningen samt effektiviteten af fællesskabsforanstaltningerne på valgområdet. Kommissionen vil inden tre år foretage en grundig samlet evaluering af EU-bistanden til valghandlinger."

KONFLIKTFOREBYGGELSE OG UDVIKLING

Konfliktforebyggelse og udvikling - Formandskabets konklusioner

"Efter debatten om konfliktforebyggelse og udviklingssamarbejde konkluderede formandskabet, at Rådet var blevet enig om følgende:

Fattigdom er både en årsag til og en følge af konflikt. Konfliktforebyggelse og bestræbelser på at mindske fattigdom har en gensidigt forstærkende virkning. Det fremgår for eksempel klart af den betydning, som konfliktforebyggende foranstaltninger har efter en konflikt.

Udviklingsprogrammer kan bidrage til konfliktforebyggelse ved at give mulighed for at analysere de strukturbestemte årsager til konflikt og manglende stabilitet og det langsigtede behov for udviklingssamarbejde og prioriteringen heraf. Udviklingssamarbejdets rolle består snarere i konfliktforebyggelse end i krisestyring.

Vi må også huske på, at ansvaret for konfliktløsning ligger hos de involverede parter.

I princippet har vi fyldestgørende mekanismer til brug for konfliktforebyggelse, herunder hurtig varsling, analyse og reaktion. Det gælder nu om at anvende dem effektivt.

Analyse af konfliktforebyggelse bør indarbejdes i landestrategipapirerne og lægges til grund for både udviklingsprogrammer og FUSP-aktiviteter.

Den regionale dimension har ofte stor betydning i konfliktforebyggelse. Navnlig i den forbindelse kan EU's viden og erfaring være relevant.

Vi bør samarbejde med og koordinere vor indsats med andre organisationer, så vi opnår de bedst mulige resultater og kan supplere hinanden.

Det er vigtigt at opbygge de enkelte landes kapacitet til at forebygge og løse konflikter. Vort bidrag kan eventuelt omfatte støtte til demokratiske institutioner, retsvæsenet og sikkerhedssektoren. Der skal også ydes støtte til programmer for demokratisering, demobilisering og reintegration og til civilsamfundet.

Dette indebærer pr. definition et nært samarbejde på tværs af søjlerne, det vil sige samarbejde mellem Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne. Det skal bygge på en omfattende udveksling af oplysninger både mellem regeringerne og lokalt i marken.

Der kan udvikles instrumenter af Cotonou-typen til brug i andre regioner.

Rådet bør på sin næste samling vedtage operationelle konklusioner med henblik på at forbedre samarbejdet med en række konfliktramte AVS-lande."

Konfliktforebyggelse - Rådets konklusioner med hensyn til proceduren

"Rådet

henviser til Rådets og Kommissionens fælles erklæring om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik, hvori det blev påpeget, at fattigdom er et problem med mange aspekter, og hvori der blev opfordret til systematisk at være opmærksom på konfliktforebyggelse og krisestyring,

noterer, at fattigdom, og den deraf følgende udstødelse, er en af de underliggende årsager til konflikt, og at voldelig konflikt er en af de væsentligste årsager til fattigdom,

noterer, at Kommissionens meddelelse er et nøglebidrag til de overordnede ambitioner om at forbedre EU's kapacitet til konfliktforebyggelse. Rådets svar på meddelelsen vil blive indarbejdet i det europæiske program for forebyggelse af voldelige konflikter, som Det Europæiske Råd forventes at godkende på det forestående møde i Göteborg."

Sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling (LRRD) - Rådets konklusioner

"1. INDLEDNING

1.1. I den fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen om EF's udviklingspolitik fra november 2000 blev det fastslået, at hovedmålet med Fællesskabets udviklingspolitik er at mindske fattigdommen for i sidste ende helt at komme den til livs. I erklæringen understreges det, at sammenkoblingen af udviklingssamarbejdet og den humanitære bistand er af afgørende betydning for effektiviteten af EF's bistand; den er således afgørende for EU's evne til at tilpasse sit samarbejde til behovsudviklingen i lande, der er ramt af konflikter og/eller naturkatastrofer.

1.2. Rådet henviser til sin resolution fra maj 2000 om vurdering af og fremtiden for Fællesskabets humanitære aktiviteter til sine konklusioner fra november 2000 om landestrategipapirer og fra januar 2001 om operationel samordning.

1.3. Humanitær bistand og udviklingssamarbejde har forskellige formål og forskellige mandater. Denne forskel mellem humanitær bistand og langsigtet udviklingssamarbejde har ført til en opfattelse af, at nødhjælp, rehabilitering og udvikling må sammenkobles.

1.4. Rådet erkender i den forbindelse, at voldelige konflikter er en af grundene til behovet for bistand. Det gør opmærksom på, at der i øjeblikket udfoldes bestræbelser på at styrke EU's kapacitet til konfliktforebyggelse yderligere, og Rådet noterer sig i den sammenhæng med tilfredshed, at der er ved at blive udformet et omfattende europæisk program for forebyggelse af voldelige konflikter, som skal vedtages på topmødet i Gøteborg i juni 2001.

1.5. Rådet gør opmærksom på, at hovedbegrundelsen for LRRD stadig er gyldig, men at den ændrede institutionelle baggrund og den stadig større internationale konsensus om bedre koordination af bistandsinstrumenter kræver en nyvurdering af EU's politikker. Rådet ser derfor med tilfredshed på Kommissionens meddelelse om sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling, som indeholder en vurdering af EF's politik på dette område.

2. RAMMERNE FOR EN SAMMENKOBLINGSSTRATEGI

2.1. Ved sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling skal der tages hensyn til den brede økonomiske, sociale og politiske kontekst. Rådet understreger, at de eksisterende svagheder i sammenkoblingen hovedsageligt skyldes kompleksiteten af de situationer, der skal håndteres samt vanskelighederne med at kombinere og tilpasse kortsigtede og langsigtede initiativer. Disse svagheder bør også ses som en følge af den utilstrækkelige koordination af de til rådighed stående ressourcer og instrumenter. Der er derfor behov for en større grad af beredskab, så det sikres, at de relevante aktører involveres, og at der identificeres en passende blanding af støtteaktiviteter i tide i konflikt- eller krisesituationer. Eftersom den humanitære bistand skal afvikles gradvist, skal der i tide findes frem til passende langsigtede instrumenter.

2.2. Rådet erkender, at

- begrænset kapacitet til håndtering af og sårbarhed over for naturkatastrofer i høj grad er knyttet til fattigdom og manglende udvikling. Den største udfordring består i at identificere årsagerne til sårbarheden, at finde frem til og træffe passende katastrofeberedskabsforanstaltninger og at opbygge udviklingslandenes institutionelle og tekniske kapacitet og styrke svarmekanismerne til at forebygge og klare sådanne katastrofer

- i voldelige konfliktsituationer bør der fokuseres på humanitær bistand og konfliktstyring og -løsning. I situationer efter konflikter bør det prioriteres højt, at der på alle niveauer tilvejebringes midler til forsoning, genopbygning og konfliktforebyggelse ved at støtte mekanismer, der kan forhindre konflikter i at blusse op igen og rette indsatsen mod de forhold, der førte til konflikterne. I muligt omfang bør der opstilles et tidsperspektiv sideløbende med konflikten

- i forbindelse med strukturelle kriser og andre typer kriser, f.eks. i overgangsfaser, hvor de politiske, økonomiske og sociale forhold forværres i alvorlig grad, eller i lande, der er karakteriseret ved mangel på retssikkerhed, bør den internationale bistand koncentreres om institutions- og kapacitetsopbygning (bl.a. de sociale sektorer), vækst på et bredt grundlag samt støtte til den demokratiske udvikling og styrkelse af retssikkerheden og kerettighederne. Når den humanitær bistand afvikles gradvist, og EF er forpligtet til at fortsætte sin bistand, må der i tide findes frem til passende langsigtede instrumenter.

3. HENSTILLINGER

3.1. Rådet erkender, at en effektiv indgriben i krisesituationer indebærer accept af politiske risici og en større grad af "tekniske" risici i gennemførelsen af udviklingssamarbejdet, og følgende fire områder er væsentlige for en forbedret sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling:

- landestrategipapirer
- beslutningsprocedurer
- værktøjer, instrumenter og ressourcer
- international koordination og gennemførelsespartnere.

Landestrategipapirer

3.2. Landestrategipapirerne fastlægger en ramme, der muliggør fleksibilitet og giver mulighed for et langsigtet perspektiv på styring af bistanden. Rådet noterer sig derfor med tilfredshed, at Kommissionen, hvor det er relevant, agter at gøre sammenkoblingsspørgsmålet til en integrerende del af landestrategipapirerne. Landestrategipapirerne anvendes som rettesnor for opstilling af EU-politikken og til programmering af EF's bistand. For de pågældende lande bør de også sigte mod at afbøde virkningerne af naturkatastrofer og konflikter samt reducere sårbarheden. De bør, så vidt det overhovedet er muligt, udgøre en ramme for katastrofeberedskab og forebyggelse af konflikter samt støtte overgangen fra nødhjælpssituationen til udviklingsfasen.

3.3. Rådet bifalder desuden Kommissionens initiativ til, at der om nødvendigt udarbejdes et addendum til landestrategipapirerne i krisesituationer for at tilpasse dem til de skiftende omstændigheder; der vil således kunne tages hensyn til de forskellige behov og muligheder i krisesituationer. Addendummet til landestrategipapiret bør bl.a. omfatte oplysninger om andre donoreres virksomhed og fastlægge strategiske retningslinjer, mål og prioriteter i forbindelse med at bevæge sig hen mod en efter-krisesituation.

3.4. Sårbarhedsanalyser bør være et fremtrædende element i såvel humanitære programmer som udviklingsprogrammer, uanset om konteksten er fred eller konflikt eller naturkatastrofer.

3.5. Rådet

- påskønner, at Kommissionen agter at integrere metoder til integration af konfliktforebyggelse, sårbarhedsanalyser og katastrofeberedskab i landestrategipapirer, da de udgør vigtige elementer i en sammenkoblingsstrategi. Det opfordrer Kommissionen til i samarbejde med internationale og bilaterale organisationer med erfaring på området at fastlægge passende indikatorer for landesårbarhed og varslingsystemer og at inddrage disse ved udarbejdelsen af landestrategipapirer

- finder, at virkningerne er særligt alvorlige og sårbarheden særligt stor for kvinder og børn i krisesituationer, hvorfor der lige fra landestrategiprocessens start bør anlægges en tilgang, der tager hensyn til kvinders og børns rettigheder

- tilskynder Kommissionen til at udvise fleksibilitet, når den udarbejder addenda til landestrategipapirer, og især at tage hensyn til de vanskeligheder, der naturligt vil være forbundet med et eventuelt samarbejde med statslige myndigheder i konfliktsituationer eller situationer efter konflikter

- støtter Kommissionens hensigt at fastlægge præcise kriterier for afvikling af nødhjælp/bistand/humanitær bistand under hensyntagen til de for det enkelte land specifikke forhold. Der bør fra starten vedtages sådanne kriterier som en del af planlægningen af den humanitære bistand, og de bør gå igen i addendummet til landestrategipapiret.

Beslutningsprocedurer

3.6. Rådet er enig med Kommissionen i, at der vil kunne være hindringer for en effektiv reaktion og at større fleksibilitet og hurtighed er forudsætninger for en effektiv beslutningstagning. Det erkender, at fremskyndede procedurer for vedtagelse af et addendum til et landestrategipapir og arbejdsprogrammet i forbindelse hermed vil kunne indebære en ændring af konsultations- og beslutningsprocedurerne.

3.7. Rådet noterer sig med tilfredshed, at Kommissionen agter at foreslå, at der anvendes forenkledede og mere fleksible beslutningsprocedurer, når addendummet til landestrategipapiret og arbejdsprogrammet i forbindelse hermed er udarbejdet. Rådet understreger i den sammenhæng også behovet for en samlet vurdering og en fælles diagnose, og at det er vigtigt, at beslutningstagningen decentraliseres og at der udsendes personale til delegationer.

3.8. Rådet

- opfordrer til, at beslutningstagningen bliver sammenhængende og fleksibel og at EF's bistand ydes hurtigt, og forventer, at disse aspekter fremmes i forbindelse med den igangværende reform af Fællesskabets bistand til tredjelande

- støtter Kommissionen og tilskynder den til at indlede fælles møder mellem Udvalget for Humanitær Bistand og de geografiske udvalg og andre relevante udvalg for specifikke lande eller spørgsmål.

Værktøjer, instrumenter og ressourcer

3.9. Rådet bekræfter, at de eksisterende instrumenter er tilstrækkeligt rummelige til, at der kan ydes omfattende fællesskabsbistand. Udfordringen består først og fremmest i at styrke de eksisterende fællesskabsinstrumenters effektivitet og komplementaritet. Rådet understreger i den sammenhæng, at ECHO bør dække perioden mellem katastrofe/nødhjælp og den kortsigtede rehabilitering og på grundlag af afslutningsstrategien snarest muligt afvikles til fordel for andre instrumenter. Hvad angår en startstrategi for disse andre instrumenter, bør ECHO anlægge en fleksibel strategi, som afhænger af den enkelte sag, for at forlænge sin støtte, når en overdragelse i fasen efter katastrofesituationen kun vanskeligt lader sig gennemføre.

3.10. Problemerne forbundet med forvaltningen af bistanden til tredjelande og tilvejebringelsen af ressourcer skyldes navnlig, at der er mange forskellige instrumenter og budgetkonti.

3.11. Rådet

- støtter Kommissionens hensigt om at revidere de relevante geografiske og tematiske bestemmelser
- bekræfter på ny betydningen af at fastlægge en ramme, som sætter Kommissionen i stand til at agere mere effektivt ved at forbedre de forskellige instrumenters fleksibilitet og komplementaritet, navnlig ved at rationalisere og reducere antallet af budgetkonti og bestemmelser
- opfordrer Kommissionen til i sin strategi for evaluering og indhøstede erfaringer at lægge særlig vægt på problemerne i forbindelse med LRRD. Evalueringer som vedrører LRRD-relevante lande, bør koncentrerer om både gennemførelse og opnåede resultater og om undersøgelse af Kommissionens interne procedurer og effektivitet.

Koordination og gennemførelsespartnere

3.12. Koordination er af afgørende betydning for muligheden for at løse problemerne i forbindelse med LRRD. Rådet understreger vigtigheden af komplementær og operationel koordination mellem Kommissionen og medlemsstaterne og koordinationen med andre internationale aktører, især FN, Bretton Woods-institutionerne og Røde Kors-familien.

3.13. Nationale aktørers øgede deltagelse i koordination og høringsmekanismer i forbindelse med gennemførelsen af de forskellige instrumenter bør fremmes som effektiv koordination på alle niveauer og er afgørende for at sikre den maksimale virkning i det pågældende land.

3.14. Der bør tilskyndes til, at der på et tidligt tidspunkt findes gennemførelsespartnere, så gennemførelsen kan ske til tiden og bestræbelserne kommer til at komplementere hinanden. Rådet er enig med Kommissionen i, at der, når det vil være hensigtsmæssigt, skal gives høj prioritet til gennemførelsespartnere som organisationer, der har kompetence både på det humanitære område og på udviklingsområdet. Rådet finder ligesom Kommissionen, at det kan blive nødvendigt at udvide kredsen af gennemførelsespartnere, herunder med relevante FN-organisationer.

3.15. Hvis effektiviteten skal øges gennem international koordination, er det især vigtigt at deltage i og at styrke allerede eksisterende mekanismer, såsom, "Friends of"-grupperne. Internationale og lokale ngo'er bør inddrages i drøftelserne af de strategiske retningslinjer og deltage i koordinationsmekanismerne.

3.16. Rådet

- opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at deltage i og at bidrage til allerede eksisterende koordinationsmekanismer
- bifalder Kommissionens bestræbelser på at bibeholde og yderligere forbedre dialogen mellem ECHO's støttekontorer og Kommissionens delegationer og opfordrer Kommissionen til at blive ved med at udforske mulighederne for at knytte ECHO's repræsentanter på stedet nærmere til delegationerne.

4. OPFØLGNING

Rådet anmoder Kommissionen om at aflægge rapport om opfølgningen og gennemførelsen af disse konklusioner i den årlige rapport om Fællesskabets udviklingspolitik og i den forbindelse at lægge vægt på resultater, virkninger og erfaringer."

Rådet og Kommissionen noterer sig med bekymring de menneskelige lidelser, som HIV/AIDS og andre overførbare sygdomme medfører, og disses katastrofale følger for den økonomiske og sociale udvikling og dermed også for bestræbelserne på at nedbringe fattigdommen. FN's generalsekretærs forslag om at oprette en global HIV/AIDS- og sundhedsfond er derfor særdeles velkomment. Kommissionen og medlemsstaterne vil undersøge, hvordan de tte initiativ bedst kan videreudvikles.

Rådet og Kommissionen mener, at fonden bør tage fat på de tre alvorligste overførbare sygdomme, nemlig HIV/AIDS, malaria og tuberkulose. Det understreges, at bidrag til fonden skal lægges til de nuværende midler. Det er også vigtigt, at byrden fordeles mellem OECD-landene og mellem den offentlige og den private sektor. Fondens forvaltning må ikke være tung og skal sikre fuldt ejerskab for deltagerne og klare ansvarsforhold. Midlerne skal anvendes ti l at støtte gennemførelsen af partnerlandenes egne sundhedsstrategier og skal, når det overhovedet er muligt, bygge på effektive bestående kanaler for at nedbringe transaktionsudgifterne. Aktiviteter, der støttes af fonden, skal være koncentreret om levering af sundhedsresultater og bør derfor omfatte forebyggelse og adgang til pleje og behandling samt kapacitetsforøgende foranstaltninger.

Under henvisning til den resolution om et handlingsprogram vedrørende hurtigt indgreb mod HIV/AIDS, malaria og tuberkulose som led i nedbringelse af fattigdom, som Rådet vedtog for nylig, understreges det, at der er behov for lavere medicinpriser for de fattigste. Det vil være vigtigt at nå til enighed om et globalt system med flere prisniveauer, hvis den foreslåede fond skal fungere tilfredsstillende. Kommissionen og medlemsstaterne er indstillet på at bidrage konstruktivt til den videre forberedelse af De Forenede Nationers Generalforsamlings særlige samling om HIV/AIDS for at sikre, at den får et heldigt udfald.

Generaldirektøren for WHO Gro Harlem Brundtland kom med et indlæg om HIV/AIDS som et alvorligt problem på udviklingsområdet."

Aktion mod personelminer - Rådets fælles holdning

Rådet vedtog en fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktion mod personelminer i udviklingslande.

Formålet med dette forslag er at styrke Fællesskabets aktion mod miner for at efterkomme de internationale krav i henhold til Ottawa-konventionen og samtidig at forbedre disse aktioners sammenhæng og effektivitet, hvilket er Fællesskabets interne forpligtelse.

Selv om Rådet i vid udstrækning har fulgt linjen og målene i Kommissionens forslag og er gået ind for flere af Europa-Parlamentets foreslåede ændringer, har det anset det for nødvendigt at foretage en række ændringer i såvel substans som affattelse af visse artikler i den foreslåede forordning.

EVENTUELT

Fælles udvikling

Efter anmodning fra den danske og den franske delegation aflagde Kommissionen rapport til Rådet om, hvor langt den er nået i sine overvejelser om spørgsmålet om fælles udvikling og migration. Kommissionen oplyste i den forbindelse, at det, den prioriterer højest, er at gøre EU's udviklingsbistand mere effektiv og dermed tage direkte fat på de grundlæggende årsager til fattigdom, og at den ikke overvejer nye undersøgelser om sp&o slash;rgsmålet om fælles udvikling.

Ratificering af AVS-EU-partnerskabsaftalen undertegnet i Cotonou

Kommissær NIELSON gjorde Rådet opmærksom på Cotonou-aftalens politiske betydning. Han oplyste, at Rådet agter at fremlægge en "resultattavle" over samtlige signatarstateres fremskridt med ratificeringen fra 1. juli 2001.

Information og kommunikationsteknologi (IKT)

Kommissær NIELSON underrettede Rådet om, at Kommissionen er ved at udarbejde en meddelelse om følgerne af IKT samt den risiko for marginalisering, den kan indebære for udviklingslandene. Meddelelsen ventes bl.a. at vise, hvordan man kan støtte de igangværende internationale initiativer på IKT- og udviklingsområdet, og hvordan man kan bruge IKT som værktøj på en omkostningseffektiv måde inden for de prioriterede områder og horisontale temaer, som er fastlagt i den fælles erklæring om EF's udviklingspolitik fra november 2000.

PUNKTER GODKENDT UDEN DEBAT

UDVIKLINGSSAMARBEJDE

Fjerde partskonference under De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af ørkendannelse (COP.4)

Rådet noterede sig depositarens notifikation af vedtagelsen af femte regionale gennemførelsesbilag for Central- og Østeuropa (bilag V) som en ændring til konventionen om bekæmpelse af ørkendannelse.

Denne meddelelse følger den beslutning, der blev truffet på fjerde partskonference under De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af ørkendannelse (CCD COP.4), der fandt sted den 11.-22. december 2000 i Bonn i Tyskland.

HANDEL MED TREDJELANDE

Forlængelse af den internationale kakaoverenskomst fra 1993

Rådet bemyndigede Kommissionen til på 23. ekstraordinære samling i Det Internationale Kakaoråd den 4.-6. juni 2001 i London at meddele, at Fællesskabet ad referendum og principielt går ind for at forlænge den nuværende internationale kakaoverenskomst, der udløber den 30. september 2001, med to år.

ENERGI

"Energy Star-programmet"

Rådet vedtog sin fælles holdning med henblik på at vedtage en forordning om et fællesskabsprogram for energieffektivitetsmærkning af kontorudstyr.

Dette udkast til forordning sigter mod at gennemføre aftalen mellem USA og Det Europæiske Fællesskab om koordinering af programmer for energieffektivitetsmærkning af kontorudstyr og indføre et frivilligt energimærkningsprogram i Fællesskabet ("Energy Star-programmet"). Hovedformålene med dette forslag er at indføre Energy Star-logoet i Fællesskabet, beskrive reglerne for brugen heraf og indføre de generelle regler og procedurer for F&A elig;llesskabets Energy Star-mærkningsprogram.

ANTIDUMPING

Tekstureret garn af endeløse polyesterfibre (Indonesien, Thailand)

Rådet ændrede forordning (EF) nr. 2160/96 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre med oprindelse i bl.a. Thailand.

Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Indonesien

	Told	Taric-tillægskode
– PT Panasia Indosyntec (tidligere: PT Hadtex Indosyntec)	5,4%	8884
– PT Polysindo Eka Perkasa	8,8%	8886
– PT Susilia Indah Synthetic Fiber Industries:	8,3%	8887
– Andre	20,2%	8888

Tolden pålægges ikke importen af de varer, der er omhandlet i stk. 1, og som fremstilles og eksporteres af det indonesiske selskab PT Indo Rama Synthetics (Taric-tillægskode: 8885).

Thailand

	Told	Taric-tillægskode
--	------	-------------------

– Tuntex (Thailand) PLC	6,7%	8889
– Sunflag (Thailand) Ltd	4,8%	8907
– Andre	20,2%	8891

Footnotes:

(1) I 2001 fremlægges rapporten undtagelsesvis senest den 10. oktober.

(2) Erklæring om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik af 10. november 2000.

(3) Fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision.

(4) Den Internationale Standardiseringsorganisation, standard for miljøledelse.

(5) Dok. 13458/00, fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen af 10. november 2000.

(6) Dok. 6366/97 (EFT C 143 af 12.5.1997, s. 1). Særberetning nr. 2/97 om Den Europæiske Unions humanitære bistand 1992-1995.

